

Sygn. akt II Ca 516/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 26 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział II Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

PrzewodniczącySSO Wojciech Damaszkowski/spr/

SędziowieSSO Piotr Gregier, SSO Jadwiga Jakubowska

ProtokolantAgnieszka Lesicka

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze VII Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Kamiennej Górze

z dnia 22 maja 2013 r., sygn. akt VII C 53/13

I. apelację oddala;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 300 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

Sygn. akt II Ca 516/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze VII Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Kamiennej Górze zaskarżonym wyrokiem z dnia 22 maja 2013 roku zasądził od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz D. S. kwotę 4.183,07 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 3.483,07 zł od dnia 25 stycznia 2012 roku oraz od kwoty 700 zł od dnia 2 marca 2012 roku z tytułu dalszego odszkodowania za uszkodzony pojazd mechaniczny, dalej idące powództwo oddalił, zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki 1.334 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu, przyznał biegłemu W. C. kwotę 80,12 zł jako wynagrodzenie za opinię uzupełniającą i nakazał stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 632,84 zł tytułem wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa.

Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne.

W dniu 23 października 2011 roku miała miejsce kolizja drogowa, w której uszkodzeniu uległ samochód stanowiący własność D. S. marki V. (...). Sprawca wypadku ubezpieczony był u strony pozwanej w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Po zgłoszeniu szkody ubezpieczyciel ustalił koszty naprawy samochodu na kwotę 1.238,35 zł i dokonał jej wypłaty. Pozwana, nie zgadzając się z takim wyliczeniem należnego jej odszkodowania, zleciła rzeczoznawcy motoryzacyjnemu S. G. sporządzenie opinii techniczno –

ekonomicznej. Rzecznik wyliczył koszty naprawy pojazdu na kwotę 4.867,29 zł. Za opinię powódka zapłaciła kwotę 700 zł.

W oparciu o opinię biegłego z zakresu techniki samochodowej i wyceny wartości pojazdów W. C. przyjął Sąd Rejonowy, że uzasadniony koszt naprawy uszkodzeń samochodu powódki powstałych w wyniku wypadku z dnia 23 października 2011 roku wynosił 4.721 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym uznał sąd, że sporna pomiędzy stronami pozostawała jedynie kwestia zakresu szkód w pojeździe powódki i uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu. Za podstawę ustalenia wysokości należnego odszkodowania przyjęto opinię biegłego sądowego z zakresu wyceny kosztów napraw powypadkowych. Biegły wyliczył te koszty w sposób prawidłowy i odniósł się do zastrzeżeń strony pozwanej dotyczących kwalifikacji poszczególnych elementów samochodu, jak również potrzeby stosowania w trakcie naprawy części oryginalnych zamiast zamienników. W szczególności biegły wyjaśnił, dlaczego zachodziła potrzeba wymiany chłodnicy zamiast jej naprawy. Sąd Rejonowy zaprezentował stanowisko, że w przedmiotowej sprawie przy ustalaniu cen części, które podlegały wymianie nie można stosować jakichkolwiek potrąceń.

Skoro zatem uzasadnione koszty naprawy pojazdu wyniosły 4.721,41 zł, a zakład ubezpieczeń zapłacił powódce 1.238,34 zł to do zasądzenia na rzecz D. S. pozostała kwota 3.483,07 zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu. Do należnego powódce odszkodowania wchodziły także koszty opinii sporządzonej na jej zlecenie przez rzeczoznawcę. Opinia ta zweryfikowała wyliczenia strony pozwanej i dawała podstawy do określenia właściwych kosztów naprawy samochodu. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu. Ponieważ powódka uległa w sporze w minimalnym zakresie, dlatego stronę pozwaną obciążono obowiązkiem zwrotu powodowi całości kosztów procesu. Biegłemu W. C. przyznano wynagrodzenie w związku z jego stawiennictwem na rozprawie. Część koniecznych wydatków związanych z opinią biegłego została wyłożona przez Skarb Państwa, dlatego na podstawie przepisu art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd Rejonowy wydatkami tymi obciążył stronę przegrywającą sprawę.

W apelacji strona pozwana zaskarżyła wyrok Sądu Rejonowego w punkcie I częściowo, a mianowicie co do kwoty 2.581,97 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 stycznia 2012 r. oraz w punkcie III i IV zarzucając mu:

1. błędną wykładnię przepisu art. 361 § 1 kc poprzez zasądzenie odszkodowania przewyższającego wysokość poniesionej przez powódkę szkody;
2. dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, poprzez uznanie, że należne powódce odszkodowanie winno uwzględniać ceny części zamiennych stosowanych w sieci dealerskiej, podczas gdy zważywszy na charakter uszkodzeń, rodzaj pojazdu, przeznaczenie i zużycie, jak również szereg wcześniejszych uszkodzeń, do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego wystarczające jest użycie tzw. alternatywnych części zamiennych i koszty naprawy winny być oszacowane z uwzględnieniem takich części;
3. naruszenie art. 217 kpc w zw. z art. 227 kpc i art. 233 kpc poprzez oddalenie zgłoszonego przez pozwanego dowodu z opinii biegłego z zakresu motoryzacji wobec podniesionych przez pozwanego zarzutów, a w konsekwencji niewyjaśnienie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy;
4. naruszenie art. 100 kpc poprzez nieuzasadnione wynikiem procesu obciążanie pozwanego całością kosztów procesu.

Na tej podstawie skarżący wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części oraz stosunkowe rozdzielenie między stronami kosztów procesu ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie i obciążenie pozwanego kosztami zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

Sąd Okręgowy zważył o następujące:

Apelacja jako niewykazująca uzasadnionych podstaw podlegała oddaleniu.

W sprawie poza sporem pozostawała zasada odpowiedzialności ubezpieczyciela za szkodę w pojeździe powoda z uwagi na fakt, że jej sprawca posiadał u strony pozwanej wykupioną polisę odpowiedzialności cywilnej. Skarżący za sporne uznaje zagadnienie czy należne powódce odszkodowanie powinno uwzględniać ceny części zamiennych tzw. oryginalnych czy też wystarczające byłoby zastosowanie alternatywnych części zamiennych. Na poparcie drugiego ze stanowisk w apelacji odwołano się do wyroków sądów powszechnych (m.in. wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 26.09.2011 r. II Ca 316/11), z których wynikało, że możliwe jest stosowanie tzw. zamienników, bowiem przywracają one cechy użytkowe pojazdu i są dopuszczone do obrotu.

Tutejszy Sąd Okręgowy, nie tylko w tej, ale i w poprzednio rozpoznawanych sprawach, dotyczących odszkodowań komunikacyjnych prezentował stanowisko, że poszkodowany uprawniony jest uzyskania odszkodowania, które obejmuje wszystkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej. Do takich wydatków zaliczane są ceny nowych części zamiennych i materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy.

Stanowisko to dominujące także uprzednio (zob. wyrok SN z 20 października 1972 r. II CR 425/72, OSNCP 1973/6/111 i wyrok SN z 13.12.1988 r. I CR 280/88) ostatecznie potwierdzone zostało w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r. III CZP 80/11 OSN 2012/10/112, w której wskazano, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty w ramach odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu.

Zarówno przedstawiona teza, jak i motywy podjęcia zawarte w powyższej uchwale Sąd Okręgowy w niniejszym składzie aprobuje.

Szeroka i trafna argumentacja przedstawiona została w uzasadnieniu uchwały, co jak się wydaje zwalnia Sąd Okręgowy od przytoczenia i powielania argumentów w istocie tożsamy z stanowiskiem Sądu Najwyższego.

Obniżenie wysokości odszkodowania możliwe jest w sytuacji, gdy ubezpieczyciel wykaże, iż zastosowanie części nowych w uszkodzonym pojeździe prowadzi do wzrostu jego wartości. Ponieważ z zasady wymiana części starych na nowe nie prowadzi automatycznie do wzrostu jego wartości to ciężar dowodu, że w konkretnym przypadku wartość ta wzrosła spoczywa na zakładzie ubezpieczeń. W niniejszej sprawie strona pozwana nie wykazała, aby zastosowanie przy naprawie nowych oryginalnych części miało prowadzić do wzrostu wartości pojazdu powódki.

Kolejnym zarzutem skarżącego było błędne, w jego ocenie, zakwalifikowanie przez biegłego chłodnicy silnika do wymiany zamiast jej naprawy. Problem ten był już podnoszony przed Sądem I instancji w piśmie procesowym pozwanego z dnia 31 grudnia 2012 r. W związku ze zgłoszonymi wątpliwościami biegły składał opinię uzupełniającą (k. 88) wyjaśniając, że kwalifikacja chłodnicy do naprawy lub wymiany jest zależna od zakresu i rodzaju jej uszkodzeń. Chłodnica w pojeździe powódki była uszkodzona w takim zakresie, który uniemożliwiał jej naprawę i stąd zachodziła konieczność wymiany tej części.

Opinia biegłego była fachowa i wyczerpująca. Zarzuty strony pozwanej nie zdołały podważyć wniosków wypływających z opinii W. C. i w istocie stanowiły jedynie próbę podjęcia polemiki. W tej sytuacji Sąd Rejonowy trafnie oddalił wniosek dowodowy o powołanie w sprawie nowego biegłego.

Z powyższych względów apelacja jako pozbawiona uzasadnionych podstaw na podstawie art. 385 kpc podlegała oddaleniu. Z mocy art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 391 § 2 kpc zasądzono od pozwanej na rzecz powódki 300 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.